

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.46.2023.JG

Warszawa, 5 kwietnia 2024 r.

DECYZJA nr DNR-1/14/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: śpiworek dla niemowlaka, 2.5, Tog 6-18 mies. Forest Friends, kod EAN: 5902837499840, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, stwarzających ryzyko uduszenia się i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu: śpiworek dla niemowlaka, 2.5, Tog 6-18 mies. Forest Friends, kod EAN: 5902837499840, niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 4 622,59 zł (słownie: cztery tysiące sześćset dwadzieścia dwa

złote 59/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych produktu: śpiworek dla niemowlaka, 2.5, Tog 6-18 mies. Forest Friends, kod EAN: 5902837499840, przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach.

Uzasadnienie

Pismem z 2 sierpnia 2023 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr: NP.833.2.6.2023.JS, dotyczący produktu o nazwie: śpiworek dla niemowlaka, 2.5, Tog 6-18 mies. Forest Friends, kod EAN: 5902837499840 (dalej jako: „śpiworek” lub „produkt”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie.

Kwestionowany produkt to dwuwarstwowy śpiworek przeznaczony dla dzieci od 6-go do 18-go miesiąca życia. Wewnętrzna warstwa produktu jest wykonana z jasnożółtej tkaniny, a materiał zewnętrzny śpiworka jest koloru białego, we wzory przedstawiające rośliny oraz leśne zwierzęta (sarny, jelonki, jeżyki, ptaki, zajączki). W części przedniej śpiworka znajduje się wszyty po środku suwak, jednostronnie rozsuwany na całej długości. Uchwyt suwaka – po całkowitym zapięciu – zabezpieczony jest dodatkowo fragmentem tkaniny. Do wierzchniej, przedniej części śpiworka przyszyta jest etykieta z materiału skóropodobnego. Od wewnętrznej strony śpiworka wszyta jest metka z tkaniny z następującymi informacjami: 100 % cotton, 100 % poliester, ColorStories for kids, www.colorstories.pl, Made in Poland. Do produktu przymocowana jest – za pomocą żyłki z tworzywa – papierowa etykieta zawierająca następujące dane: kod EAN 5902837499840, BABY SLEEPING BAG 2.5 TOG 6-18, Forest Friends, znaki graficzne dotyczące prania i konserwacji, Producent: ColorStories, [informacja prawnie chroniona], www.colorstories.pl oraz informacja o materiale, z jakiego wykonany jest produkt.

W trakcie kontroli inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny oznakowania śpiworka na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, posiłkując się normą PN-EN 16781:2018-10 *Tekstylne artykuły dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące śpiworków dziecięcych do użytku w łóżeczku* (dalej jako: „norma”) w tym zakresie, stwierdzając brak instrukcji, w której powinny być zamieszczone podstawowe informacje i ostrzeżenia dotyczące:

- niestosowania śpiworka, jeśli dziecko potrafi wydostać się z łóżeczka;
- upewnienia się, że otwory na szyję i ręce są bezpiecznie zapięte;
- niestosowania śpiworka, jeśli głowa dziecka może przejść przez otwór na szyję;
- trzymania wyrobu z daleka od ognia;
- nieużywania śpiwora przy pierwszych oznakach zniszczenia.

Ponadto na etykiecie przymocowanej do śpiworka brakowało ostrzeżenia o treści „Trzymać daleko od ognia”, poprzedzonego słowem „OSTRZEŻENIE!”.

Następnie próbka produktu została przekazana do Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Badawczego ITG KOMAG w Gliwicach celem sprawdzenia produktu w zakresie wybranych cech mechanicznych określonych w normie. Badania wykazały, że śpiworek nie spełnia wymagań pkt. 4.1.2.1 normy i pkt. D.1 załącznika D normy (sprawozdanie z badań nr 228.2/DLS/2023 z 11 lipca 2023 r.), ponieważ:

- obwód otworu na szyję wynosi 394 ± 10 mm i nie mieści się w przedziale od 300 mm do 390 mm (wzrost dziecka od 65 cm do 80 cm, wiek od 3 do 20 miesięcy) – pkt. 4.1.2.1 normy – Tabela 1;
- długość obciętej nici przy szwie (strona wewnętrzna) wynosi 48 ± 1 mm i jest większa niż 20 mm – pkt. 4.1.6.4 normy;
- obwód klatki piersiowej wynosi 680 ± 10 mm i jest większy niż 640 mm (wzrost dziecka od 65 cm do 80 cm) – załącznik D normy - tabela D.1;
- etykieta (metka) z tkaniny wszyta od wewnętrznej strony śpiworka posiada postać pętli, co stanowi niezgodność z pkt. 4.1.7 Wymagania i metody badań. Cechy charakterystyczne konstrukcji. Etykiety – w zakresie pkt. 4.1.7.1.

Na podstawie tych wyników badań, inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, że produkt może stwarzać poważne ryzyko uduszenia się dziecka.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 6 października 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiworka, w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa i w sprawie obowiązku poniesienia kosztów badań

laboratoryjnych produktu. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o potwierdzenie jej roli w obrocie kwestionowanym śpiworkiem oraz o przekazanie informacji i dowodów dotyczących obrotu tym produktem.

Pismem z 20 października 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że jest wytwórcą śpiworka. Produkt został wprowadzony na rynek w 2021 r. i był sprzedawany przez 3 lata, zarówno dystrybutorom, jak i klientom indywidualnym, za pośrednictwem strony internetowej. Z informacji przekazanych w tym piśmie wynika, że dystrybutorzy nabyli 116 sztuk produktu, konsumenci 301 sztuk, a na stanie magazynowym strony postępowania pozostało 32 sztuki produktu. Zgodnie z oświadczeniem strony postępowania, średnia cena sprzedaży dla klientów detalicznych wynosiła 112,17 zł, dla dystrybutorów w Polsce – 130,61 zł, a dla dystrybutorów zagranicznych – 153,66 zł. W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała, że śpiworek został już wycofany ze sprzedaży oraz dołoży wszelkich starań, aby został poprawiony, zgodnie z obowiązującymi normami, a także wycofany ze stanów magazynowych dystrybutorów.

Postanowieniem z 3 listopada 2023 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 50 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany śpiworek i przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. Organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że powinna przedstawić wzór instrukcji użytkowania i poprawionej etykiety. Ponadto w związku z deklaracją strony dotyczącą poprawy konstrukcji śpiworka, organ nadzoru poprosił o przekazanie dowodów, które potwierdzą, że wprowadzone zmiany konstrukcyjne spowodowały wyeliminowanie wszystkich stwierdzonych nieprawidłowości. Prezes UOKiK wyjaśnił, że śpiworki znajdujące się w posiadaniu dystrybutorów należy od nich odebrać i poprawić, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają śpiworków na stanie – przekazać ich oświadczenia o nieposiadaniu produktów. Dodatkowo strona postępowania została zobowiązana do zamieszczenia ogłoszenia na jej stronie internetowej oraz do przedstawienia dowodu w postaci, np. wydruku ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem.

Pismem z 20 grudnia 2023 r. strona postępowania poinformowała o działaniach podjętych w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany śpiworek. Oświadczyła, że wszystkie śpiworki znajdujące się w posiadaniu dystrybutorów przyjęła jako zwroty, przedstawiając korekty faktur, a od dystrybutorów, którzy już nie mieli produktu na stanie – stosowne oświadczenia. W przekazanym wraz z pismem raporcie sprzedaży strona poinformowała o braku kontaktu z jednym kontrahentem. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała wzór instrukcji użytkowania oraz wydruk ze strony internetowej

potwierdzający fakt zamieszczenia komunikatu dla konsumentów. Ponadto oświadczyła, że w przyszłości nie będzie wprowadzać na rynek produktu będącego przedmiotem postępowania. Jednocześnie zwróciła się z prośbą o wydłużenie terminu na przekazanie opinii rzeczoznawcy stwierdzającej poprawność zmienionego produktu.

Pismem z 8 stycznia 2024 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o brakach formalnych przekazanych dowodów oraz wezwał ją do ich uzupełnienia. Ponadto, w związku z przekazaną informacją o braku kontaktu z jednym z kontrahentów, poinformował ją o konieczności przekazania dowodów potwierdzających próby nawiązania tego kontaktu. Organ nadzoru przychylił się do prośby strony postępowania o wydłużenie terminu na przekazanie opinii rzeczoznawcy.

Pismem, które wpłynęło do urzędu 6 lutego 2024 r., strona postępowania przekazała opinię z 24 stycznia 2024 r., sporządzoną przez rzeczoznawcę z zakresu m.in. produkcji odzieży i wykańczalnictwa włókienniczego, która potwierdziła, że zaproponowane przez stronę rozwiązania i zmiany wyeliminowały nieprawidłowości w konstrukcji śpiworka. W tym samym piśmie strona postępowania zwróciła się do organu z prośbą przekazanie informacji, czy przekazane przez nią dokumenty są wystarczające.

16 lutego 2024 r. pismo Prezesa UOKiK z 8 stycznia 2024 r. zostało zwrócone do UOKiK z adnotacją „ZWROT NIE PODJĘTO W TERMINIE”. W związku z tym, że przesyłka była przechowywana przez operatora pocztowego przez okres 14 dni w placówce pocztowej, Prezes UOKiK uznał, iż spełnione zostały przesłanki domniemania doręczenia określone w art. 44 Kodeksu postępowania administracyjnego i doręczenie tego pisma zostało uznane za dokonane.

Pismem z 6 marca 2024 r. Prezes UOKiK ponownie poinformował stronę postępowania o brakach formalnych dokumentów przekazanych wraz z pismem z 20 grudnia 2023 r. oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

14 marca 2024 r. strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa i zapoznała się z aktami sprawy.

Pismem z 20 marca 2024 r. strona postępowania uzupełniła braki formalne oświadczeń o nieposiadaniu produktu na stanie oraz dowody potwierdzające powiadomienie kontrahenta ze Słowacji, a pismem z 21 marca 2024 r. przekazała oświadczenie tego podmiotu o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Agnieszka Czajkowska, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie wprowadziła śpiworek będący przedmiotem postępowania na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Bezpośrednio na tekturowej etykiecie umieszczono dane ww. przedsiębiorcy, a w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK strona postępowania potwierdziła, że jest wytwórcą kwestionowanego produktu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że w przypadku gdy brak jest szczegółowych przepisów Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa określonego produktu lub norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich, innych niż normy uznane przez Komisję Europejską jako zgodne z przepisami

dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Norma PN-EN 16781:2018-10 *Tekstylne artykuły dla dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące śpiworów dziecięcych do użytku w łóżeczku* stanowi wyżej opisany rodzaj normy, dlatego ocena bezpieczeństwa produktu została przeprowadzona z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiworka stanowiły ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej, poczynione zarówno na podstawie oceny organoleptycznej, jak również na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych tego produktu. Na podstawie badań organoleptycznych stwierdzono, że produkt nie posiada wszystkich informacji oraz ostrzeżeń niezbędnych do jego pełnego i bezpiecznego użytkowania, natomiast badania laboratoryjne produktu wykazały, iż ze względu na wymiary otworów na szyję, ręce oraz klatkę piersiową, dziecko znajdujące się w śpiworku może się do niego wsunąć (niezgodność z pkt. 4.1.2.1 normy i pkt. D.1 załącznika normy).

Zgodnie z oceną ryzyka sporządzoną na podstawie wyników badań przez inspektorów Inspekcji Handlowej, produkt stwarza poważne ryzyko uduszenia się dziecka. Dziecko znajdujące się w śpiworku, na skutek naturalnych ruchów lub podczas snu, może wsunąć się do środka śpiworka, jego głowa zostanie przykryta, na skutek czego dziecko może zostać odcięte od dopływu powietrza i udusić się. Konsumenci narażeni na to ryzyko to małe dzieci (w wieku od 6 do 18 miesięcy), stanowiące kategorię szczególnie chronioną na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Mając na uwadze te ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany produkt nie jest bezpieczny i może stwarzać zagrożenie dla zdrowia oraz życia małych konsumentów. Przedsiębiorca będący stroną postępowania nie zakwestionował oceny bezpieczeństwa śpiworka i podjął działania mające na celu wyeliminowanie stwarzanych przez produkt zagrożeń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz oświadczeń strony postępowania wynika, że wprowadziła kwestionowany produkt na rynek w 2021 r., sprzedając go zarówno detalicznie za pośrednictwem strony internetowej, jak również za pośrednictwem 14 dystrybutorów w Polsce i na terenie Unii Europejskiej. Klienci indywidualni nabyli 301 sztuk śpiworka za średnią cenę 112,17 zł, natomiast dystrybutorzy zakupili łącznie 116 sztuk. Na stanie magazynowym strony postępowania pozostało 32 sztuki.

Na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez śpiworek Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 50 dni, określił również jakie dowody powinna przekazać na potwierdzenie tych działań. Strona postępowania w terminie wskazanym w postanowieniu (który upłynął 28 grudnia 2023 r.) przekazała faktury korygujące potwierdzające odbiór 3 sztuk śpiworków od 3 kontrahentów, 2 oświadczenia od kontrahentów o nieposiadaniu produktu na stanie oraz 7 oświadczeń o nieposiadaniu produktu na stanie, które stanowiły niepotwierdzone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów. Ponadto przekazała wydruk ze swojej strony internetowej, potwierdzający fakt zamieszczenia komunikatu dla konsumentów. W tym samym piśmie strona postępowania poinformowała również o braku kontaktu z jednym z kontrahentów (ze Słowacji). Ponadto w wydłużonym terminie – o który strona postępowania wnioskowała z powodów od niej niezależnych – przekazała opinię rzeczoznawcy, która potwierdziła wyeliminowanie wszelkich niezgodności w poprawionym śpiworku. Następnie (po upływie wskazanego terminu) uzupełniła braki formalne przekazanych wcześniej 7 oświadczeń oraz przekazała kolejne 2 oświadczenia kontrahentów (w tym kontrahenta ze Słowacji) o nieposiadaniu produktu na stanie. Łącznie strona postępowania wykazała nieposiadanie śpiworka przez 11 dystrybutorów, a w przypadku pozostałych 3 dystrybutorów przedstawiła faktury potwierdzające zwrot produktu.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez śpiworek, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiwora na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Z uwagi na uznanie przez Prezesa UOKiK, że śpiworek nie jest bezpieczny, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca Agnieszka Czajkowska, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno–

wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98. *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*). Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą od ponad 11 lat, a jej oferta produktów dla niemowląt i dzieci jest szeroka. Będąc wytwórcą kwestionowanego produktu, strona postępowania nie dopełniła podstawowego obowiązku producenta, jakim jest zapewnienie, aby wprowadzany na rynek produkt był bezpieczny, zwłaszcza, że na swojej stronie internetowej deklaruje, iż oferowane przez nią produkty spełniają najwyższe standardy bezpieczeństwa oraz restrykcyjne normy (<https://colorstories.pl/kontakt/>). Strona postępowania nie zakwestionowała wyników badań laboratoryjnych śpiworka, nie przedstawiła również żadnych dowodów potwierdzających tą deklarację, a w pierwszym piśmie skierowanym do Prezesa UOKiK oświadczyła, że stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem jej nieświadomości. W opinii organu nadzoru, od wytwórcy, który od 11 lat prowadzi działalność gospodarczą i specjalizuje się w produkcji artykułów dla dzieci, należy oczekiwać znajomości wymagań bezpieczeństwa dotyczących tej kategorii produktów, a nie braku świadomości w powyższym zakresie.

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał fakt, że produkt przeznaczony był dla grupy konsumentów szczególnie chronionej przez ustawę

o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj. dla małych dzieci (w wieku od 6 do 18 miesięcy), a ryzyko związane z jego użytkowaniem zostało określone jako poważne. Stwierdzone w toku badań laboratoryjnych nieprawidłowości konstrukcyjne (zbyt duże otwory na ręce, szyję i klatkę piersiową) mogą spowodować, że dziecko wsunie się do wnętrza śpiworka, co doprowadzić może do jego uduszenia. Ponadto bardzo dużo śpiworków (446 sztuk) nadal jest u konsumentów, stwarzając zagrożenie dla małych dzieci. Co więcej, tego typu produkt może być przekazywany do użytkowania innym dzieciom, zatem ten sam śpiworek może być użytkowany przez kilkoro dzieci, co poszerza krąg konsumentów narażonych na ryzyko stwarzane przez ten produkt. Ponadto produkt był wprowadzany na rynek przez długi okres (zgodnie z oświadczeniem strony postępowania – 3 lata).

Na niekorzyść strony postępowania organ nadzoru potraktował okoliczność, że część dowodów została przekazana po upływie terminu wyznaczonego w postanowieniu, co wydłużyło czas trwania postępowania i negatywnie wpłynęło na ocenę zaangażowania strony w toczące się postępowanie. Prezes UOKiK wziął pod uwagę również to, że na produktach nie było ostrzeżeń oraz informacji pozwalających na pełne i bezpieczne korzystanie z produktu. Zamieszczenie tego typu informacji na produkcie to jedno z ustawowych kryteriów branych pod uwagę przy ocenie bezpieczeństwa produktu. Umożliwiają one konsumentom pełne i bezpieczne korzystanie z produktu.

Natomiast za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał podjęcie przez stronę postępowania działań naprawczych, jak również fakt, że było to pierwsze prowadzone w stosunku do niej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa (446 szt.) i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. W związku z faktem, że stosownie do oświadczenia strony postępowania z 20 października 2023 r. średnia cena sprzedaży produktu netto dystrybutorom i konsumentom był inna, Prezes UOKiK uwzględnił tę okoliczność i przyjął za średnią cenę sprzedaży produktu netto dystrybutorom polskim kwotę 130,61 zł (130,61 zł x 89 sztuk produktu sprzedanych dystrybutorom polskim), średnią cenę sprzedaży produktu netto dystrybutorom z Unii Europejskiej kwotę 153,66 zł (153,66 zł x 24 sztuk produktu sprzedanych dystrybutorom z UE) oraz średnią cenę sprzedaży konsumentom – kwotę 112,17 zł (112,17 x 301 sztuk produktu sprzedanych konsumentom). Ustalona w ten sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży produktu wyniosła 49 075,30 zł. Przy określeniu korzyści

majątkowej Prezes UOKiK uwzględnił fakt przekazania przez stronę postępowania dowodów potwierdzających wycofanie z rynku 3 sztuk śpiworków.

Wymierzając karę w wysokości 8 000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez 3 lata wprowadziła na rynek

449 sztuk produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa i stwarzającego poważne ryzyko uduszenia się dziecka. Dodatkowo, przeważająca większość tych produktów (446 sztuk) znajduje się wciąż u konsumentów i naraża dzieci na poważne ryzyko dla zdrowia i życia. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania zaprzestała naruszania prawa poprzez podjęcie działań eliminujących zagrożenie stwarzane przez produkt, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezaistnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania. W związku z tym, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Agnieszkę Czajkowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 4 622,59 zł (słownie: cztery tysiące sześćset dwadzieścia dwa złote 59/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie faktury VAT nr 00848/DP/2023 z 25 lipca 2023 r., sporządzonej przez Instytutu Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760) przedsiębiorca Agnieszka Czajkowska, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą ColorStories Agnieszka Czajkowska w Warszawie jest obowiązany uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie **14 dni** od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt. 3 sentencji decyzji.

- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 5) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 lub 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 6) Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 7) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 8) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny